

یادگار دیرین

آیین‌ها، مراسم و باورهای مذهبی - سنتی زرتشتیان ایران

پژوهش و نگارش کورش نیکنام

گاه شماری سنتی زرتشتیان | جایگاه آتش | سفره‌های مراسم سنتی

بهاشت و دوزخ | نماز و نیایش | پیوند زناشویی و اروسی | آیین درگذشتگان و پرسه

جشن‌ها و خوراکی‌های مذهبی - سنتی

فهرست

۱	نیاشتادان
۲	نیاشتادان
۳	نیاشتادان
۴	نیاشتادان
۵	نیاشتادان
۶	نیاشتادان
۷	نیاشتادان
۸	نیاشتادان
۹	نیاشتادان
۱۰	نیاشتادان
۱۱	نیاشتادان
۱۲	نیاشتادان
۱۳	نیاشتادان
۱۴	نیاشتادان
۱۵	نیاشتادان
۱۶	نیاشتادان
۱۷	نیاشتادان
۱۸	نیاشتادان
۱۹	نیاشتادان
۲۰	نیاشتادان
۲۱	نیاشتادان
۲۲	نیاشتادان
۲۳	نیاشتادان
۲۴	نیاشتادان
۲۵	نیاشتادان
۲۶	نیاشتادان
۲۷	نیاشتادان
۲۸	نیاشتادان
۲۹	نیاشتادان

پیشگفتار

فرهنگ سنتی

گاهشماری سنتی
آمشاسپندان
دو گوهر همزاد
جایگاه آتش
بهشت و دوزخ

آیین‌ها و آداب سنتی

زایش
هودرو
جایگاه مراسم سنتی
سفره مراسم سنتی
حَشْنِ خوانی
نماز و نیایش
نیایشگاه
(۱) نیایشگاه پیر هریشت
(۲) نیایشگاه ستی پیر
(۳) نیایشگاه پیر سبز (چکچک)
(۴) نیایشگاه پیر نارستانه
(۵) نیایشگاه پیر بانو
(۶) نیایشگاه پیر نارکی
(۷) نیایشگاه شاوره رام ایزد

سدره پوشی	۶۷
پیوند زناشویی	۷۵
(۱) خواستگاری	۷۶
(۲) نامزدی	۷۹
(۳) گواه گیری	۸۲
(۴) جشن اروسی	۹۱
(۵) پاتختی	۹۶
آیین نوزودی	۹۸
آیین درگذشتن	۱۰۱
(۱) رسم خاکسپاری	۱۰۵
(۲) آداب روز سوم	۱۰۷
(۳) آیین بامداد روز چهارم	۱۰۸
(۴) مراسم سی روزه، روزه، سال	۱۰۹
آیین درگذشت اشوزر تشت	۱۱۰
پرسه همگانی	۱۱۱

جشن‌ها

جشن‌های سالیانه

(۱) نوروز

- (۱-۱) پیدایش نوروز
- (۲-۱) پنجه کوچک و پنجه بزرگ
- (۳-۱) خوراکی‌های سنتی

(۲) گاهنبار

- (۱-۲) گاهنبار میدیوژرم
- (۲-۲) گاهنبار میدیوشهم
- (۳-۲) گاهنبار پیته شهیم
- (۴-۲) گاهنبار ایاثرم
- (۵-۲) گاهنبار میدیاریم
- (۶-۲) گاهنبار همس پت میدیم

(۳) شب چله

(۴) جشن سده

جشن‌های ماهیانه	۱۵۷
(۱) جشن فروردین گان	۱۵۷
(۲) جشن آردیبهشت گان	۱۵۸
(۳) جشن خورداد گان	۱۶۰
(۴) جشن تیر گان	۱۶۱
(۵) جشن آمرداد گان	۱۶۴
(۶) جشن شهریور گان	۱۶۴
(۷) جشن مهر گان	۱۶۵
(۸) جشن آبان گان	۱۷۱
(۹) جشن آذر گان	۱۷۳
(۱۰) جشن دیگان	۱۷۴
(۱۱) جشن بهمن گان	۱۷۵
(۱۲) جشن اسفند گان	۱۷۵
جشن‌ها	۱۱۳
جشن‌های سالیانه	۱۱۳
(۱) نوروز	۱۱۳
(۱-۱) پیدایش نوروز	۱۱۴
(۲-۱) پنجه کوچک و پنجه بزرگ	۱۱۸
(۳-۱) خوراکی‌های سنتی	۱۱۸
(۲) گاهنبار	۱۳۰
(۱-۲) گاهنبار میدیوژرم	۱۴۰
(۲-۲) گاهنبار میدیوشهم	۱۴۱
(۳-۲) گاهنبار پیته شهیم	۱۴۱
(۴-۲) گاهنبار ایاثرم	۱۴۲
(۵-۲) گاهنبار میدیاریم	۱۴۲
(۶-۲) گاهنبار همس پت میدیم	۱۴۲
(۳) شب چله	۱۴۶
(۴) جشن سده	۱۴۸

پیشگفتار

فرهنگ و باورهای سنتی هر قوم و ملتی، گنجینه ارزشمندی از فرهنگ، هنر و اخلاق مردم آن مرز و بوم است که به مرور زمان و اندکاندک در رفتار مردم شکل گرفته است و پس از فراز و فرودهای فراوانی در گذر زمان، اکنون از آن بهره‌گیری می‌شود.

فرهنگ و رفتارهای سنتی مردم هر قوم چنانچه به درستی از نسلی به نسل دیگر نرسد، فراموش خواهد شد یا در برابر هجوم فرهنگ‌های بیگانه و تازهوارد دستخوش دگرگونی‌های ناهمگون خواهد شد که هویت فرهنگی نیاکان را خدشه‌دار خواهد کرد. سنت و فرهنگ درخشان و پرآوازه مردم ایران که تداوم فرهنگ و باورهای ارزشمند و دیرینه این سرزمین کهن‌سال است، گنجینه‌ای از آداب و رسوم، سنت‌ها، دانش و بیش نیاکان فرهیخته ایرانی ما است که از زمان‌های گذشته تاکنون به آرامی شکل گرفته است.

فرهنگ و باورهای سنتی مزدیسنان^۱ که برخاسته از درون فرهنگ دیرینه این قوم کهنسال است، در پیوستگی سنت‌ها و آداب و رسوم اکنون مردم ایران جایگاه مؤثر و پر جسته‌ای داشته است.

آموزگار و اندیشمند ایرانی، زرتشت از زمانی که مردم جهان را به یکتایی و مزدابرستی فراخواند، اخلاق و کردار نیکو و شایسته‌تری در سنت و آیین‌های مردم ایران بنیاد گذاشته شد و پس از آن باورهای اخلاقی، ارزش‌های نیک انسانی، ملی و دینی در فرهنگ و باورهای سنتی مردم ایران پویا و گستردگی شد که بسیاری از آنها نیز هم‌اکنون در باورهای سنتی مزدیسانان همچنان آشکار است.

۱- از زمانی که زرتشت، خدای یکتای اندیشهٔ خود را اهورامزدا نامید، مردم جهان را به ستایش خدای یکتا (مزدا) فراخواند. «مزدیسناوهامی» سروبدی در نیایش روزانهٔ زرتشتیان است که در آن همواره به آنان سفارش می‌کند تا مزدا را ستایش کنند. واژهٔ یسته و یستا در اوستا به معنی ستایش کردن و درود فرستادن است و پیروان اندیشهٔ زرتشت، مزدیسان نیز نام گرفته‌اند.